

mentet af 1814 og den følgende Lovgivning have fundet, at der med Hensyn til de særegne Omfætninger, som jeg troer at kunne betegne med Navnet Børsauktioner, var en i Samsfundets Interesse begrundet Anledning til at give andre Regler end med Hensyn til almindelige Røspreauctioner, og jeg har ikke Grund til at troe Andet, end at der fremdeles er en i Samsfundets Interesse begrundet Hensigtsmæssighed i at gjøre denne Omfætning af Handelsvarer, der i almindelig Tale aabenbart ikke indbefatter Brænde i Skoven, lettere. Det forekommer ogsaa mig, at der er endnu en Grund til at bibeholde det System, der hidtil har været anseet som nødvendigt, ja endog til at udvide det ved at gjøre Betingelserne for det saa lette som muligt. Det er nemlig umiskjendeligt, at der er en overordentlig stor Forskjel mellem Gebyrerne ved en gros Auctioner, der holdes paa Kjøbenhavns Børs, — og det er jo dem, om hvilke der væsentlig er Tale — og Auctioner ude omkring paa Landet, navnlig i Skovene, thi deels ville de Beløb, hvorom der er Spørgsmaal, og hvoraf Procenterne skulle beregnes, ikke løbe op til saadanne Summer som ved Børsauktioner, deels vil, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) ganske rigtigt har bemærket, Resultatet være, at Gebyrerne i Reglen ikke ville slaae til for Embedsmanden, eller, naar han er sat paa fast Gage, for Statskassen, til at dække de ligefremme Udgifter, der ville foranlediges ved Afholdelsen af disse Auctioner. Selv om man altsaa vilde finde Anledning til at nedsætte Gebyrerne for Skovauktioner, hvad jeg ikke finder Anledning til, vilde man fornuftigviis ikke komme saa lavt ned med Hensyn til Gebyret, som her er foreslaaet i § 1, og det tildeels af den Grund, at denne $\frac{1}{4}$ pCt. ikke vilde løbe op til saadanne Beløb, at man deraf kunde dække de ligefremme Udgifter, medens det dog synes at være en ligefrem Fordring til Auctionsprocenterne, at de idetmindste maae kunne dette. Idet jeg altsaa ikke kan see, at der er tilstrækkelig Grund til at udvide Omfanget af de Varer, som hidtil have været indbefattede under det modererede Sportelsystem,

skal jeg anbefale Thinget ganske rolig at lade denne lille Lov gaae for, hvad den er, uden at bringe den til et videre Omfang, for ikke at gribe altfor dybt ind i Sportelovgivningen, hvilket, som allerede af flere ærede Talere bemærket, meget let kunde foranledige, at man greb dybere, end man egentlig vilde, og at man i alt Fald berøvede sig Frihed til i sin Tid at kunne omlægge Sportlerne saaledes, at de kom til at hvile paa de Steder, hvor de kunne bæres, og toges bort fra Steder, hvor man maa erkjende, at de ikke uden Ubillighed hvile. Det forekommer mig, at denne Sag er for lille til, at man nu skulde gjøre nogen Standsning eller Banstelighed ved den, efterat den ligger fuldkommen klar for, og jeg skal derfor anbefale, at man lader den gaae ganske rolig og derved faaer dette Spørgsmaal endt.

Ordf.: Jeg skal ikke forlænge Debatten idag, da der jo ved 2den Behandling vil blive yderligere Tale om Hensigtsmæssigheden af at faae de nævnte Varer ind eller ikke, men jeg vil kun med Hensyn til den ærede Ministers Erklæring om hans Holdning til eventuelle Forslag tillade mig at berolige, hvis der skulde være nogen Misforstaaelse, og udtale, at det ikke er min Hensigt at restituere Lovudkastet til den Skikkelse, hvortil det kom i forrige Session, men derimod til den Skikkelse, hvori den ærede Minister selv har forelagt det i denne Session, og som med Hensyn til Embedsmændene giver dem Ret til at komme paa fast Gage, hvis Loven gaaer dem for nær. Jeg maa efter den ærede Ministers Erklæring antage, at han har misforstaaet mit Udtryk; thi Spørgsmaalet om de 50,000 Rd. Tab, som han anvendte som Motiv for sin Holdning, er jo ikke noget nyt Moment, der er kommet frem under Behandlingen, mellem Ministerens Forelæggelse i denne Session og Landstingets senere Opfattelse af Lovforslaget; denne Forskjel af 50,000 Rd. formindstet Indtægt er jo allerede paapeget i Ministerens Motiver til det i denne Session forelagte Lovudkast. Altsaa kan det ikke være noget Motiv mere til at forlade dette og gaae over til Landstingets Opfattelse.